

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะศิลปะสร้างสรรค์ โดยใช้การเรียนรู้
แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสร้างสรรค์อิสระของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
สังกัดสำนักเขตการศึกษาพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เขต 9 *

THE RESULTS OF LEARNING ACTIVITIES TO PROMOTE CREATIVE ART
SKILLS USING PROBLEM - BASED LEARNING COMBINED WITH INDEPENDENT
CREATIVE MEDIA FOR GRADE 7 STUDENTS UNDER THE JURISDICTION OF
THE PHRAPARIYATTIDHAMMA GENERAL EDUCATION DIVISION,
EDUCATIONAL DISTRICT 9

กนต์จारी พรหมดี¹, ระพิน ชูชื่น² และ ขวัญจิต เพ็งแป้น³
Kantajaree Promdee¹, Rapin Chuchuen² and Kwanjit Pengpan³
¹⁻³มหาวิทยาลัยราชธานี
¹⁻³Ratchathani University, Thailand
¹Corresponding Author's Email: Kantajaree2541@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ
การใช้ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อสร้างสรรค์อิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2)
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการ
เรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อสร้างสรรค์อิสระ 3) การศึกษาทักษะ
ศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
ร่วมกับสื่อสร้างสรรค์อิสระและ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก สังกัด
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 19 คน จากโดยการสุ่มตัวอย่าง
แบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิเคราะห์
ข้อมูลโดยใช้สถิติคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน
ร่วมกับสื่อสร้างสรรค์อิสระต่อทักษะศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ 81.14/82.11 2) ผล
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อสร้างสรรค์อิสระ พบว่า หลัง

* Received 26 February 2025; Revised 10 March 2025; Accepted 18 March 2025

เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ผลการศึกษาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระพบว่าระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.63, S.D. = 0.18)

คำสำคัญ: กิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะสร้างสรรค์, การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน, สื่อสร้างสรรค์อิสระ

Abstract

The objectives of the study were to study the effectiveness of problem-based learning plans combined with independent creative media of Grade 7 students, to study Comparing the achievement of creative Thinking Skills Arts before and after studying the art of Grade 7 students using problem-based learning combined with independent creative media Study the creative art skills of Grade 7 students using problem-based learning management combined with independent creative media and Study the satisfaction of Grade 7 students with learning management using the problem-based learning method (Problem-based Learning) and independent creative media. The sample group used in this research was 1/1 students of Wat Pho Tak Pariyattitham School, under the National Office of Buddhism, the academic year 2024, totaling 19 people, using the Cluster Random sampling method. The research tools consisted of 1. 8 learning management plans. 2. Creative Arts Skills Test and 3. Satisfaction Questionnaire of Grade 7 students towards Problem-Based Learning Management with Independent Creative Media. Data were analyzed using statistics to calculate the mean, Percentage, standard deviation , and t-test

The research results found that 1) The effectiveness of the problem-based learning management plan with independent creative media on creative art skills is 81.14/82.11. 2) Compare the results before and after studying problem-based learning with independent creative media. It revealed a statistically significant increase in post learning scores. 3) Study creative art skills before and after using problem-based learning with the independent creative media approach. And

4) Student satisfaction with the problem learning management with independent creative media method was rated very high. ($\bar{x}$ = 4.63 , S.D. = 0.18)

Keywords: Creative Thinking Arts, Problem-based learning, Independent Creative Media

บทนำ

การเปลี่ยนแปลง สภาพเศรษฐกิจ สังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีการปรับเปลี่ยนปฏิรูปสังคมไปสู่สังคมใหม่ประกอบกับแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม สามารถพัฒนาตนเองและสามารถร่วมมือกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์จึงต้องมีการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งประกอบด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนสอดคล้องกับ (ชินภัทร ภูมิรัตน์, 2555) การให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนแปลงทักษะจากกระบวนการที่เน้นแบบดั้งเดิม ไปสู่กระบวนการที่เน้นใหม่ เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ที่ไปไกลกว่าการได้รับความรู้แบบง่าย ๆ ไปสู่การเน้นพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ความสร้างสรรค์ และความตระหนักในสภาพแวดล้อมการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤต ทั้งในปัจจุบันและอนาคตโดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , 2560) การคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของศิลปกรรมในสังคม ในบริบทของการสะท้อนวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่นพิจารณาว่าผู้คนในวัฒนธรรมของตนเองมีปฏิริยาตอบสนองต่องานศิลปะช่วยให้มีมุมมองและเข้าใจ โลกทัศน์กว้างไกล ช่วยเสริมความรู้ ความเข้าใจในทัศนด้านอื่นๆสะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิตสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การเกิดการเรียนรู้และ ช่วยให้นักเรียนมีจิตใจงดงาม มีสมาธิ สุขภาพกายและสุขภาพจิตที่มีสมดุล อันเป็นรากฐานของการพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์ เป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษยชาติโดยส่วนตน และส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพของสังคมโดยรวม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) การเรียนรู้ที่เกิดจากการทำงาน ที่ผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดอย่าง มีวิจารณญาณ ดังที่ (วิภาพรรณ พินลา, 2561) ได้ให้ความเห็นว่าการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานที่ให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงเป็นบริบทของการเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา ที่ต้องอาศัยความเข้าใจและการแก้ปัญหาเป็นหลัก

โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก มักให้นักเรียนสนใจเฉพาะวิชาหลักที่มีการทดสอบระดับประเทศอย่างเช่น การสอบ NT และ O-NET จึงทำให้นักเรียนบางส่วนไม่สนใจวิชารองอย่างวิชาศิลปะที่ไม่ได้มีการสอบวัดความรู้ในระดับประเทศทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำลง ซึ่งขัดกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของทั้งในระดับกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาและระดับโรงเรียน วัดได้จากรายงานการประเมินคุณภาพภายในและการรายงานผลการประเมินตนเอง (Self-Assessment Report : SAR) ของแต่ละโรงเรียนและไม่เป็นไปตามความคาดหวังของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นคนที่มีความรู้ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม อีกทั้งยังมีสาเหตุจากหลายปัจจัยอื่นๆ อีกหลายประการ เช่น การจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอน ที่ไม่เร้าใจนักเรียนไม่ได้แสดงออกทางความคิด (กระทรวงศึกษาธิการ , 2560) ดังรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ปีการศึกษา 2565 ตั้งเป้าหมายในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ร้อยละ 80 นักเรียนทำได้ ร้อยละ 70.45 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ปีการศึกษา 2566 ตั้งเป้าหมายในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ร้อยละ 80 นักเรียนทำได้ร้อยละ 68.53 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์และยังลดลงอย่างต่อเนื่อง (โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก, 2566)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการใช้วิธีการสอนด้วยการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระนั้นสามารถแก้ปัญหการเรียนรู้วิชาศิลปะได้เป็นอย่างดีดังที่ส่งเสริมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก จังหวัดอุบลราชธานีโดยมุ่งหวังให้ผู้เรียน มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเป็นผู้ใฝ่รู้ตามความคาดหวังของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2551 และพัฒนาสื่อการสอนในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาศิลปะ ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระ
3. เพื่อศึกษาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ วิชาศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระ

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับการสร้างสรรค์อิสระ

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับการสร้างสรรค์อิสระ ตามแผนการจัดการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับการสร้างสรรค์อิสระเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับการสร้างสรรค์อิสระนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

3. ทักษะศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับการสร้างสรรค์อิสระ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 38 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 19 คน ที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือและการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยได้ใช้แผนการเรียนรู้ในบทเรียนโดยแบ่งเนื้อหาทั้งหมด 8 แผน โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน อยู่ระหว่าง 4.33 ถึง 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง .00 ถึง .58 แสดงว่ามีความเหมาะสม ในระดับมาก ถึงมากที่สุด

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน อยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 1.00 มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.58 – 0.89 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.50 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ (KR-20) เท่ากับ 1.01

2.3 แบบประเมินทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 17.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ มีทั้งหมด 10 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.18

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้ออกแบบการวิจัยประเภทการทดลอง โดยการดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว (One Group Pre-test – Post-test Design) มีการประเมิน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

3.2 การเตรียมการ เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านเอกสาร

3.3 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

3.4 ภายหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะศิลปะหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะศิลปะสร้างสรรค์ฉบับเดิม

3.5 หลังทำแบบทดสอบหลังเรียนแล้วให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80โดยใช้สูตร E_1/E_2

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ (t-test Dependent Samples)

4.3 วิเคราะห์ทักษะศิลปะสร้างสรรค์ โดยใช้สถิติ (t-test Dependent Samples)

4.4 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจที่มีหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระต่อทักษะศิลปะสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 81.14และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 82.11ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระต่อทักษะศิลปะสร้างสรรค์ เรื่องทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 81.14/82.11 แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระต่อทักษะศิลปะสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	ρ
E ₁	240	194.74	5.67	81.14
E ₂	30	24.63	1.50	82.11

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระคะแนนรวมก่อนเรียน เท่ากับ 213 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 11.21คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.47 คิดเป็นร้อยละ 37.37 และคะแนนรวมหลังเรียนเท่ากับ 468 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน 24.63 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.50 คิดเป็นร้อยละ 82.11 โดยพบว่าหลังเรียนมี ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ

การทดลอง	N	$\bar{X}$	P	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	19	11.21	37.37	1.47	43.44	*0.05
หลังเรียน	19	24.63	82.11	1.50		

3. ผลการศึกษาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระมีทักษะศิลปะสร้างสรรค์ก่อนและหลังการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.39 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 17.01 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 โดยสามารถเรียงลำดับทักษะ จากมากไปหาน้อยคือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ การจัดองค์ประกอบศิลป์ฯ เทคนิควิธีการทางศิลปะ การสื่อความหมายและความประณีตและเรียบร้อยแสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การศึกษาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ

ข้อที่	ทักษะศิลปะสร้างสรรค์ (ด้านละ 20 คะแนน)	คะแนนการประเมิน				t	Sig.
		ก่อนเรียน		หลังเรียน			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การสื่อความหมาย	8.86	1.64	16.97	1.30	-24.913*	.000
2	ความคิดสร้างสรรค์	7.89	.85	17.64	.99	-42.361*	.000
3	เทคนิควิธีการทางศิลปะ	7.94	1.88	16.75	1.27	-27.666*	.000
4	การจัดองค์ประกอบศิลป์	8.25	.81	17.17	1.42	-39.334*	.000
5	ความประณีตและเรียบร้อย	9.03	1.40	16.53	1.34	-26.756*	.000
คะแนนเฉลี่ย 5 ด้าน		8.39	.72	17.01	.66	-64.239*	.000

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ พบว่าระดับความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.18 โดยลำดับที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระทำให้เกิดจินตนาการในการสร้างผลงานศิลปะมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.00 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดลำดับที่ 2 นักเรียนชอบการสร้างสรรคผลงานจากวัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่นตามจินตนาการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.23 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และลำดับที่ 3 นักเรียนชอบการแก้ปัญหาอย่างอิสระด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุดตามลำดับแสดงได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจวิชาศิลปะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ครูสร้างความสนใจ จนทำให้นักเรียนอยากแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	4.53	0.51	มากที่สุด
2	ครูส่งเสริมการวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นของนักเรียนอย่างอิสระ	4.53	0.51	มากที่สุด
3	แผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระทำให้เกิดจินตนาการในการสร้างผลงานศิลปะ	5.00	0.00	มากที่สุด
4	นักเรียนชอบการสร้างสรรคผลงานจากวัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่นตามจินตนาการ	4.95	0.23	มากที่สุด
5	สื่อการสอนน่าสนใจและมีความหลากหลาย	4.37	0.50	มากที่สุด
6	นักเรียนชอบการร่วมกิจกรรมจากเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน	4.42	0.51	มากที่สุด
7	นักเรียนชอบการแก้ปัญหาอย่างอิสระด้วยตนเอง	4.89	0.32	มากที่สุด
8	การอภิปรายหน้าชั้นเรียนร่วมกับเพื่อนทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น	4.47	0.51	มากที่สุด
9	นักเรียนพึงพอใจในเวลากิจการและกิจกรรมและการสืบค้น	4.63	0.50	มากที่สุด
10	หลังจากที่นักเรียน เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระอย่างมีความสุข	4.47	0.51	มากที่สุด
	รวม	4.63	0.18	มากที่สุด

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระต่อทักษะศิลปะสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ 81.14/82.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญจนเกิดประสิทธิภาพสูงสุดแล้วจึงได้นำไปทดลองกับกลุ่มทดลองจริง เทคนิคการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรคอิสระนั้นเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองที่ให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่ความคิดสร้างสรรค์ทำให้เกิดสิ่งแปลกใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงด้วยวิธีการที่สร้างสรรค์ด้วยตนเองนั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและคงทน แล้วนำแนวคิดที่ได้มานำเสนอหน้าชั้นเรียน ทำผู้เรียนได้ฝึกทักษะการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติและการให้เหตุผลการที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติลงมือทำ นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์หาค่าความรู้เพื่อพิจารณาว่ามีความ ถูกต้องสมบูรณ์เพียงใดและในท้ายที่สุดจะมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมหรือการได้รับประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิภาพรรณ พินลา และวิภาดา พินลา (2561) ได้ให้ความเห็นว่าเป็นการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐานที่ให้นักเรียนสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงเป็นบริบทของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์และคิดแก้ปัญหา ที่ต้องอาศัยความเข้าใจและความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นกับ นักเรียนซึ่งนักเรียนต้องเรียนรู้กระบวนการแก้ปัญหาด้วยทักษะการคิดอย่างรวดเร็ว โดยนำมา ประยุกต์กับสถานการณ์ใหม่และการแก้ปัญหายังสามารถพัฒนานักเรียนในด้านความคิดสร้างสรรค์อีกด้วย ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐวิกรณ์ กุลไพธสาร (2560) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1. นักเรียนมีการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์) ของนักเรียนโดยรวมทั้ง 4 ด้านคือความคล่องในการคิดความยืดหยุ่นในการคิดความริเริ่มในการคิดและความคิดละเอียดลออมีค่าคะแนนรวมเฉลี่ย 4.41 คิดเป็นร้อยละ 88.35 มีจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 24.25 คนคิดเป็นร้อยละ 89.81 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด 2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์นักเรียนส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสวยงามด้านความสะอาดมากที่สุดมีคะแนนเท่ากันในระดับดีรองลงมาคือความคิดสร้างสรรค์และ ผลสำเร็จของผลงานและด้านที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ความตรงต่อเวลาซึ่งมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 88.10 % ของนักเรียนทั้งหมด 3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอยู่ในระดับดี 4.34 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่ 2 สรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานมีค่าเฉลี่ย 4.38

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระคะแนนรวมก่อนเรียน เท่ากับ 213 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน เท่ากับ 11.21คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.47 คิดเป็นร้อยละ 37.37 และคะแนนรวมหลังเรียนเท่ากับ 468 คะแนน ค่าเฉลี่ยคะแนน 24.63 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.50 คิดเป็นร้อยละ 82.11 โดยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์การวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เพื่อส่งเสริมทักษะศิลปะสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่จะแก้ปัญหาอย่างเป็นขั้นเป็นตอนนักเรียนต้องลงมือทำต้องลงมือกระทำด้วยตนเอง โดยครูช่วยแนะแนวทางเท่านั้นกระตุ้นให้อยากแสวงหาความรู้และหาคำตอบและมองเห็นปัญหาร่วมกัน ทำให้นักเรียนสร้างผลงานอย่างมีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของ จันทร ดิยะวงศ์ (2559) ได้ให้ความเห็นว่าลักษณะของปัญหาที่ดีนั้นต้องกระตุ้นความสนใจของนักเรียนและทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้กับความรู้เดิมและเป็นตัวกระตุ้นการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาด้วยเหตุผลและการสืบค้นหาข้อมูลเพื่อเข้าใจกลไกของตัวปัญหารวมทั้งวิธีแก้ปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของทิตติยา มั่นดี (2564) ได้ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในด้าน ทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ตลอดจนการคิดอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการ เรียนรู้ที่ตอบโจทย์การเรียนรู้ในปัจจุบันที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงลึกได้เป็นอย่างดี

3. การศึกษาทักษะศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระมีทักษะศิลปะสร้างสรรค์ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 17.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 โดยผู้วิจัยได้ลำดับทักษะ จากมากไปหาน้อยคือ ด้านความคิดสร้างสรรค์ การจัดองค์ประกอบศิลป์ฯ เทคนิควิธีการทางศิลปะ การสื่อความหมายและความประณีตและเรียบร้อย ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะศิลปะสร้างสรรค์เน้นพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา และความสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะโดยไม่ยึดติดกับศิลปะแบบเดิมมากเกินไปอีกทั้ง สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และยังสามารถสอดคล้องกับงานวิจัยของทิตติยา มั่นดี (2564) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิง

สร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (Problem-based learning) ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในด้าน ทักษะการคิด ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ตลอดจนการคิดอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการ เรียนรู้ที่ตอบโจทย์การเรียนรู้ในปัจจุบันที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้เชิงลึกได้เป็นอย่างดี สามารถหาความรู้ใหม่ได้ตามความประสงค์ผู้เรียนต้องมี ส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดความคิดแปลกใหม่ ยืดหยุ่น และกว้างไกลกว่าการคิดเพียงคนเดียวและรูปแบบการ จัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานยังช่วยพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดเชิง สร้างสรรค์ได้อย่างแท้จริง

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การเรียนรู้แบบ ปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระ โดยผู้วิจัยได้ลำดับความพึงพอใจของนักเรียนไว้ 3 ลำดับ ดังนี้

ลำดับที่ 1 แผนการจัดการเรียนแบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระทำให้เกิดจินตนาการในการสร้างผลงานศิลปะมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.00 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระเป็นการออกแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็นตามจินตนาการสอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ วณิช วัฒนวรชัย (2558) ได้ให้ความเห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เป็นวิธีการสอนที่ ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหาด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นหลัก หรือจุดเริ่มต้นเพื่อกระตุ้นจิตใจ เร้าความสนใจเพื่อเรียนรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งจะทำให้ เกิดการเรียนรู้สามารถผสมผสานความรู้กันไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลำดับที่ 2 นักเรียนชอบการสร้างสรรค์ผลงานจากวัสดุจากธรรมชาติในท้องถิ่นตาม จินตนาการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.23 อยู่ในระดับพึง พพอใจมากที่สุด อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระได้จัดให้มีการเรียนการสอนที่ผ่อนคลายและเหมาะสมกับ รายวิชาเช่นการที่ครูให้มีการนำวัสดุตามใจชอบมาใช้ในการสร้างผลงานอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐ์ชญา หอมจัด (2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความคิด สร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของ Williams ผลการวิจัย พบว่า 1. เด็กปฐมวัยมีความคิดสร้างสรรค์หลังจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สูงกว่า ก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัด กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยรวม อยู่ในระดับมาก

และลำดับที่ 3 นักเรียนชอบการแก้ปัญหาอย่างอิสระด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.32 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด อาจเป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระได้

จัดให้มีการเรียนการสอนโดยไม่เน้นการบ่งชี้ความถูกต้องทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจและความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา โพธิสิงห์ (2563) ได้ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์ประติมากรรมกระดาดจากสีธรรมชาติ โดยการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การออกแบบสร้างสรรค์ประติมากรรม กระดาดจากสีธรรมชาติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การมีทักษะศิลปะสร้างสรรค์หรือความคิดสร้างสรรค์นั้นสามารถก่อให้เกิดประโยชน์กับการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนเป็นไปด้วยความสนุกสนานไม่เคร่งเครียดเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์องค์ความรู้เพื่อพิจารณาว่ามีความ ถูกต้องสมบูรณ์เพียงใดและในท้ายที่สุดจะมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้จากการทำกิจกรรมหรือการได้รับประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย 1. **ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** ประกอบด้วย 1.1 ครูผู้สอนต้องศึกษาขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระและเตรียมสื่อการสอนต่างๆตามแผนการเรียนรู้ อย่างละเอียด เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนสูงสุด 1.2 ก่อนการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนควรจัดบรรยากาศห้องเรียนให้ผ่อนคลายเพื่อเอื้อให้เกิดบรรยากาศที่เหมาะสมกับการใช้ความคิดสร้างสรรค์ 1.3 ครูผู้สอนควรคำนึงถึงระยะเวลาในการทำกิจกรรมเนื่องจากวุฒิภาวะและความสามารถของเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน 2. **ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป** 1.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระไปศึกษาประเด็นอื่นๆเช่น ลายเส้นสร้างสรรค์ การประยุกต์ลายคณิตศิลป์ เป็นต้น 1.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้หรือแนวคิดอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร เป็นต้น 1.3 ควรพัฒนาสื่อการสอนที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับสื่อการสร้างสรรค์อิสระเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะอื่นๆให้สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา โพธิสิงห์. (2563). การออกแบบสร้างสรรค์ประติมากรรมกระดาดจากสีธรรมชาติ โดยการเรียนรู้ แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์ดิยวงค์. (2559). รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นหลักเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเนื้อหา และกระบวนการทางคณิตศาสตร์. ใน ปริญญานิพนธ์ ปรัชญาดุษฐ์บัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชัชวาล วรรณพงษ์ และสถาพร ชันโต. (2563). การศึกษาความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์) วิชาศิลปะพื้นฐานของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอน concept attainment model . วารสารศึกษาศาสตร์, 4(4) , 32-34.
- ชินภัทร ภูมิรัตน. (2555). การศึกษากับความมั่นคงของมนุษย์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนา ประเทศไทย.
- ณัฐชัญญา หอมจัด. (2563). การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Williams. ใน วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิตติยา มั่นดี. (2564). การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์. วารสา ปัญญา. 28(2), 173-182.
- โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก. (2566). รายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา (Self-Assessment Report : SAR) โรงเรียนปริยัติธรรมวัดโพธิ์ตาก.
- ปฐวิกรณ์ กุลไพธสาร. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ โดยการใช้การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. KKU Research Journal (Graduate Studies) Humanities and Social Sciences, 5(2), 46–55.
- ยุพาวรรณ ศรีสวัสดิ์และศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์. (2554). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ วิธีการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์, 3(1), 109-110.
- วิภาพรณ พินลา และวิภาดา พินลา. (2561). การจัดการเรียนรู้สังคมศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์. (2555). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity-based Learning (CBL). วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 1(2), 23-37.

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579.
กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.